

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Svätá trojica 11. 6. 2017

1. Jána 5, 7

Bratia a sestry

V Písme Svätom nachádzame postavy Svätej Trojice, ktorými sú Otec, Syn a Duch Svätý. Učenie o Svätej Trojici je biblické, aj keď sa v histórii kresťanstva už od prvých storočí mnohí snažili toto učenie podkopať. Koncil na sneme v Nicei ktorý sa konal v roku 325 charakterizoval učenie o Trojjedinom Bohu. Táto viera je súčasťou všetkých troch ekumenických vyznaní, a to: Apoštolského, Nicejského a Atanáziého. K týmto vierovyznaniam sa hlásia kresťania po celom svete.

Dnes sa chcem však sústrediť nie na vzťahy medzi osobami Svätej Trojice, ale na svedectvo, ktoré vydávajú. Keď si čítame pozorne Bibliu od začiatku až do konca, stretáme sa so svedectvom Hospodina, ktorý dosvedčuje že je mocný najvyšší Boh, ktorému nikto nie je podobný. V Novej zmluve zase čítame slová o Ježišovi Kristovi, ktorí svedčí že je Božím Synom, ktorý prišiel konať Otcovu vôľu. Dokonca povedal: *Ja a Otec jedno sme (Ján 10, 30)*. Pred týždňom sme si pripomínali dielo Ducha Svätého v našich životoch. On je ten, ktorý pôsobí v nás vieru v Boha. Svedčí, prihovára sa za každého z nás pred nebeským Otcom, aby nám pomáhal, aby naša viera nezahynula.

V poslednej 5. kapitole 1. listu Jánovho vidíme osoby Svätej Trojice svedčiť spoločne. Svedčia smelo o základných Božích pravdách. Touto ich smelosťou, ich svedectvom sa nechajme aj dnes povzbudiť.

My ľudia nie sme od prírody smelí. Sme skôr bojzliví. Ako kresťania sa správame niekedy podobne. Bojíme sa povedať pravé slovo v pravý čas. Prečo? Aby si nikto nemyslel že sa povyšujem. Aby sa to proti mne neobrátilo. Aby sa mi druhí nespíali atď. Sme veľmi ustráchaní. Nechajme sa však povzbudiť príkladom niektorých ľudí, ktorí sa nebáli povedať svoj názor. Ľudí ktorí svedčili o Božej pravde vo svojich životoch.

Tento rok si pripomíname 500 rokov od reformácie a v posledných dobách si v tejto súvislosti čítam viacero kníh. Nedávno som si tak nanovo čítal Lutherov výsluch na sneme vo Wormsi a snažil som sa v mysli predstaviť si to, ako to všetko prebiehalo.

Na Martina Luthera bola pre jeho učenie uvalená pápežská kliatba ktorá bola zachytená v bule Exsurge Domine. Účinnou sa mala stať, pokiaľ neodvolá svoje učenie. Cisár nechal Martina Luthera predviesť v roku 1521 na ríšsky snem v meste Worms, kde sa mal zodpovedať zo svojich názorov. Existovali však mnohé nálady, ktoré nechceli nechať Luthera vypočuť, ale bez procesu ho mali ako kacíra odsúdiť a upáliť. Na čelo takýchto názorov sa postavil Alexander ktorý hovoril: „Čo sa mňa týka, ochotne sa postavím proti tomuto satanovi, ale autorita Svätej apoštolskej stolice sa nemá narušovať podriaďovaním sa súdu laickému stavu. Ten, koho odsúdil pápež, kardináli a preláti, má byť vypočutý iba vo väzení. Laický stav, vrátane cisára, nedokáže posúdiť tento prípad. Jediným oprávneným sudcom je pápež. Ako možno nazývať cirkev Petrovou loďou, keď Peter nie je pri kormidle? Ako môžete byť Noachovým korábom, keď Noach nie je kapitánom? Ak chce byť Luther vypočutý, môže dostať glejt do Ríma. Alebo by ho mohlo Jeho veličenstvo poslať k inkvizítorom do Španielska. Môže celkom dobre odvolať aj tam, kde je a potom prísť na snem, aby získal odpustenie. Vari bola katolícka cirkev tisíc rokov mŕtva, len aby ju oživil Martin? Vari celý svet blúdnil a iba Martinove oči vidia?“

Pozvanie na snem do Wormsu však od cisára prišlo a Martin Luther odpovedá: „Pýtate sa, čo urobím, ak ma zavolá cisár? Pôjdem, aj keby som bol taký chorý, že by som ledva stál na nohách. Ak ma volá cisár, volá ma Boh. Ak bude proti mne použité násilie, čo je celkom možné, poručím svoj prípad Bohu. Žije a panuje Ten, ktorý troch mládencov z ohnivej pece babylonského kráľa zachránil a ak ma On nezachráni, moja hlava nemá nijakú cenu v porovnaní s Kristom.“

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Vidíme teda Luthera odhodlaného cestovať na ríšsky snem, aj keď sa proti nemu postavil skoro celý svet. Lenže on svoj chrbát neohol pred mocnými sveta a cirkvi. Nahovárali ho, aby svoje učenie odvolal a potom z neho urobila kardinála. Lenže aj pokušenie moci, slávy a kariéry odmietol. Na sneme vo Wormsi pred cisárom vyhlásil: „Pokiaľ ma nepresvedčí Písmo alebo jasné rozumné dôvody, slová Písma, ktoré som doteraz citoval, sú mocnejšie ako ja. Neuznávam autoritu pápežov ani koncilov, lebo si často protirečili. Moje svedomie je zajatcom slova Božieho. Nemôžem nič odvolať a neodvolám, lebo ísť proti svedomiu nie je správne a ohrozuje spásu. Tu stojím, inak nemôžem, k tomu mi Pán Boh pomáha.“

Skúsme si predstaviť toho jednoduchého augustínskeho mnícha, ktorý stojí pred cisárom Karolom, jedným z najmocnejších mužov svojej doby. Ako stojí pred najvyššími cirkevnými autoritami a vydáva svedectvo o svojej viere. Odkiaľ mal vnútornú silu? Prečo nebol vyľakaný, vystrašený napriek tomu, že nad ním visel trest smrti? Boh bol jeho vnútornou posilou. Boh ho viedol celým životom. Svätá Trojica, ktorá vydáva svedectvo na nebi a prihovára sa za každého hriešnika. Duch Svätý ho viedol k vnútornej smelosti a slobode.

Bratia a sestry – pokiaľ sa vo viere hlásime k Martinovi Lutherovi, toto je životný program nás všetkých. Neboj sa. Nebojme sa. Keby sa prevrátila zem a vrchy klátili sa v srdci mora, Hospodin mocnosť je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov (Ž 46, 3). Pokiaľ stojíš na pravde a niekto Ti ju chce zobrať, pošpiniť, pošliapať, nedovoľ mu to. Pokiaľ ťa niekto núti ku klamstvu, aby si podvádzal. Aby si šikovne kľučkoval v zákonoch. Aby si odpisoval na písomke. Aby si si nestál za pravdou. Nedovoľme diablove aby nás viedol pekelnou cestou. Držme sa toho slova Božieho, na ktorého základ sa postavil Luther vo Wormsi: „Moje svedomie je zajatcom slova Božieho.“ Krásne svedectvo. Ak je niekto v zajatí, už nekoná vlastnú vôľu, ale vôľu toho, kto ho ovláda. Takto musí byť náš život, naša myseľ v zajatí Božieho slova. Nie čo ja chcem, ale čo Ty chceš Bože. Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa deje v celom mojom živote. Keď takto budeme rozmyšľať a kráčať potom nám Boh dá vnútornú smelosť bojovať za svätú vec Kristovu. Stáť za pravdou v akejkoľvek oblasti života. Pretože Božie slovo hovorí: Beda tým, ktorí na zlé povedia dobré a na dobré povedia zlé (Iz 5, 20).

Mnohí ste mi hovorili, ktorí ste začali čítať knihu od Michala Bodického, že ako smelo dokázal pomenovať problémy svojej doby na sklonku 19. storočia. Problémy v štáte a zároveň problémy v cirkvi, ktorú si chcel štát podrobiť. Riskoval veľa. Mohli ho odstrániť, mohli ho prenasledovať, mohli mu strpčovať život. Ale napriek všetkému pomenoval vždy veci správnym menom. Všetko posudzoval podľa učenia Biblie, Písma Svätého. Nebál sa, Boh bol jeho posilou, ako mu teda mohol ublížiť človek?

Aj v dnešnej dobe stále žijú vyznávači Kristovho mena, ktorí sa nesklonia pred prúdom mocných vo svojej dobe. Či sú to koptskí kresťania v Egypte, ktorých kostoly vypaľujú, ľudí zabíjajú a všemožne prenasledujú. Alebo sú to migranti, ktorí sa plavia do Európy, pritom sa mladý chlapec na lodi modlí k Ježišovi Kristovi, preto ho moslimovia hodia do mora. Potom sa pýtajú kto je ďalší kresťan medzi nimi, nájde sa ich 11. Preto ich všetkých jedenástich hodia do mora, kde zahynú. Na Európskej pevnine potom pristane člň, na ktorom sa už kresťania nenachádzajú, pretože ich vyhodili z lode. To sú novodobí mučeníci.

Alebo či stú to úplne obyčajní ľudia žijúci na Slovensku. Odporúčam v tejto súvislosti knihu *Kristovci*, alebo knihu *12. stáročných*, ktoré môžete kúpiť v našom kníhkupectve. Sú tam zachytené príbehy ľudí z rôznych sfér našej spoločnosti, ktorí sa neohli pred mocnými. Pokiaľ bol na univerzite kde pôsobili neporiadok a peniaze sa podvodným spôsobom strácali, upozornili na to kompetentné orgány. Samozrejme že ich čakalo vyhodenie práce, strata zamestnania, nepohodlie na niekoľko rokov. Ale zachovali si svoj štít čistý. Alebo človek, ktorý vyhľadáva šíriteľov rôznych deštruktívnych názorov na internete, ktoré sú veľmi nebezpečné a škodia ďalším ľuďom. Koľkokrát sa mu vyhrážali, keď mu

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

poslali prázdnu nábojnicu v liste a povedali, že plná bude pre neho. Ale nevzdal sa a spolu s ďalšími dostal ocenenie Biela vrana.

Viete pod akým tlakom sa nachádzajú mnohí učitelia? Nútení sú dať žiakom lepšie známky, aby nikto z nich neprepadol, aby škola neprišla o prestíž, o žiakov a tým aj o financie. Že nič nevedia, nevedí, hlavne že sú peniaze. Kto sa proti takejto nemorálnosti postaví?

Aj súčasnosť je plná svedkov, ktorí svedčia za pravdu, ktorí sa nesklonia a vydávajú svedectvo o svojej viere pevne zakorenené v Písme Svätom. Takéto príklady nás povzbudzujú, aby sme sa správali podobne. Aby sme sa aj napriek hroziacim sankciám dokázali postaviť za pravdu a povedať na zlo že je zlé a na dobro že je dobré. Samozrejme, že nie všetkým sa to páči, pretože Biblia hovorí: *A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia väčšmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé (J 3, 19).*

Stále nosím aj v srdci našu návštevu na Starej Turej v domove bielych hláv, kde už od čias Kristíny Royovej je umiestnený nad vchodom nápis: „Ak budeš veriť, uvidíš slávu Božiu“. Tento nápis počas komunizmu nespočetne mnoho ráz zatrel, ale vždy nanovo a nanovo vyšiel na povrch, pretože pravda Božia sa nedá umlčať. Pravda zvíťazí – vždy prízvukoval Ján Hus.

Naša viera nemôže zostať uzavretou medzi múrmi kostola. Naša viera nás musí priviesť k vnútornému svedectvu o pravde, o podstate bytia ako takého – aj keď takúto pravdu tento svet prirodzene nechce počuť.

Karol Kuzmány to povedal výstižne:

Ak chcete ďalej prísť, ako my dôjdeme,
treba vám viac vedieť, ako čo my vieme,
treba vám vrúcnejšou vierou sa zapáliť,
treba vám smelosťou väčšou sa presláviť,
treba vám viac práce, viac trpezlivosti,
viac čistoty srdca v svätej nevinnosti;

Svedectvo Svätej Trojice je jasné. Oni svedčia navzájom jeden o druhom. Oni stoja jeden za druhým a to je odkaz pre nás. Aj my musíme jeden za druhým stáť. Modliť sa za seba. Keď je človek sám, myslí si, že veľa toho nezmôže. Keď však vie, že sa viacerí za neho modlia, jeho viera sa posilňuje. O tom je spoločenstvo veriacich ľudí. Nie aby sme si prišli iba vypočuť zvesť slova Božieho. Ale aby sme prešli od slov k činom. Aby sme sa povzbudzovali, jeden za druhého modlili. Aby sme dokázali vydávať svedectvo o pravde Božej svojím spôsobom života, svojimi slovami a skutkami.

Zapaľujem sa tým ohňom viery Ducha Božieho, ktorý nám dá smelosť a zoberie zo srdca ustráchanosť a bojzlivosť. Trpezlivo pracujme na Božej vinici a Pán Boh dá po čase vzrast. Nech nás v tomto diele požehnáva celá Svätá Trojica.

Hlavu hore brat a sestra. Ruky zopni k modlitbám. Boh Ťa posilní, aby si v každej chvíli svojho života mohol pozdvihnúť svoj hlas proti nespravodlivosti a zlobe. Boh bude Tvojou pomocou v každom okamihu Tvojho života, On bude miesto Teba hovoriť a konať. Bud' Mu preto vždy k dispozícii.

AMEN.